

เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง

CITY : DIMENSIONAL CHANGES

ณรงค์ แสงสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษา สาขาทัศนศิลป์และการออกแบบ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการแสดงถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมรอบตัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ภายใต้ภาพลักษณ์ของการพัฒนาที่สวดยงามทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนไปอย่างรวดเร็ว ทั้งมีแบบแผนและไม่มีแบบแผน จนมนุษย์อาจไม่ทันได้ตระหนักและรับรู้ถึงผลกระทบที่กำลังจะเกิดขึ้น เรื่องราวเหล่านี้นำมาซึ่งแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ต้องการสะท้อนและแสดงออกถึงการรับรู้ การยอมรับ และการปรับตัวในมิติของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นแรงบันดาลใจไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในหัวข้อ เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง โดยนำเสนอเป็นงานศิลปะสื่อผสมที่มีเนื้อหาสาระ รูปแบบ และวิธีการเป็นแบบเฉพาะตัว

วัตถุประสงค์เพื่อนำประสบการณ์จริงมาแสดงออกและนำเสนอทัศนคติและความรู้สึกที่มีต่อชุมชนเมืองที่เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยสะท้อนออกมาในมุมมองเฉพาะตัวด้วยกระบวนการทางศิลปะ และพัฒนาผลงานให้เกิดความสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวความคิดโดยนำเสนอเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของผลงานศิลปะสื่อผสมจำนวน 5 ผลงาน ซึ่งผลงานที่สร้างขึ้นใช้วัสดุจากธรรมชาติ และวัสดุสมัยใหม่มาผสมผสานกัน โดยให้พื้นผิวของวัสดุแต่ละชนิดสื่อความหมายในตัวเอง และสะท้อนคุณสมบัติเฉพาะตัวออกมา ผ่านเทคนิคกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานโดยการจัดองค์ประกอบให้มีความสมบูรณ์ ลงตัว และมีเอกภาพ

Abstract

This research shows the desired changes. What happens to the surrounding environment, which affect the lives of both positive and negative. Under a beautiful image of the development cycle to make changes quickly. Both structured and non-structured The man may not have realized and recognized the impact that's going to happen. These stories bring inspiration to create works of art that reflect the needs and express the awareness, adoption and adaptation in terms of the changes that occur from the past to the present. The inspiration to create works of art in the city: the dimension changes. By offering a mixed media art form with content and how it is unique.

The objective is to bring real experience to express themselves and present attitudes and feelings towards urban incremental change. By reflecting the unique perspective of the artistic process. And improve the relationship consistent with the concepts presented are works of art in the form of performance art, mixed media works by five.

บทนำ

เมื่อมนุษย์มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน มนุษย์จะรวมตัวอยู่เป็นกลุ่ม รวมทั้งมีการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ทำไร่นา เลี้ยงสัตว์ มีกิจกรรมร่วมกัน และมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การรวมตัวกันอยู่เป็นกลุ่มในลักษณะนี้เรียกว่า ชุมชน

หลังจากที่มนุษย์รวมตัวกันอยู่เป็นชุมชน โดยเลือกสถานที่สำหรับตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัยแล้ว มนุษย์จะเริ่มจัดการกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นแต่ความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สิ่งต่างๆ ที่มนุษย์เข้าไปจัดการนั้น บางครั้งแสวงหามาเอง บางครั้งสร้างให้เกิดขึ้น และบางครั้งก็ตกแต่ง ดัดแปลง ปรับปรุง และใช้ธรรมชาติที่มีอยู่ในลักษณะที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของชุมชน จนมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การขยายตัวของชุมชนบริเวณชานเมืองเป็นลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการขยายตัวของเมือง เมื่อชานเมืองมีประชากรเคลื่อนย้ายเข้าไปตั้งถิ่นฐานหนาแน่นมากขึ้น จึงมีความเจริญทั้งด้านสาธารณูปโภค การคมนาคม การติดต่อสื่อสาร ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นลักษณะกระบวนการกลายเป็นเมืองซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นชุมชนเมืองแห่งใหม่นั้นเอง

ในสังคมสมัยใหม่ที่อุดมไปด้วยความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดการเปลี่ยนแปลง มนุษย์เริ่มหันหลังให้กับอาชีพเกษตรกรรม และมุ่งหน้าเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรม ชุมชนชนบทกลายเป็นชุมชนเมือง ปัจจัยสี่อันได้แก่อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย

และยารักษาโรคไม่ใช่ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์อีกต่อไป ปัจจัยที่ห้า ปัจจัยที่หก และปัจจัยอื่นๆ เริ่มได้รับการพัฒนาเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์อย่างไม่หยุดยั้งภายใต้ภาพลักษณ์ของการพัฒนาที่สวয়งามนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนไปอย่างรวดเร็ว ทั้งมีแบบแผนและไม่มีแบบแผน จนมนุษย์อาจไม่ทันได้ตระหนักและรับรู้ถึงผลกระทบที่กำลังจะเกิดขึ้น เรื่องราวเหล่านี้นำมาซึ่งแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ซึ่งผู้วิจัยต้องการสะท้อนและแสดงออกถึงการรับรู้ การยอมรับ และการปรับตัวในมิติของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเกิดจากการกระทำของมนุษย์หรือจากธรรมชาติก็ตาม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอทัศนคติและความรู้สึกของผู้วิจัยที่มีต่อชุมชนเมืองที่เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยสะท้อนออกมาในมุมมองเฉพาะตัวของผู้วิจัยด้วยกระบวนการทางศิลปะ และพัฒนาผลงานให้เกิดความสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวความคิด
2. เพื่อแสดงถึงลักษณะโครงสร้าง รูปทรง ที่นำมาผสมผสานให้สอดคล้องกับแนวความคิดเฉพาะตัว และปรุงแต่งสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเทคนิคสื่อผสม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง พื้นผิว สีและน้ำหนัก และองค์ประกอบศิลป์อื่นๆ ที่สามารถ สร้างความสัมพันธ์ให้ผลงานมีความเป็นเอกภาพ โดยสะท้อนความรู้สึกทั้งด้านบวกและด้านลบที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง

กรอบแนวคิด

ศิลปะยังคงสามารถมีบทบาทหน้าที่สะท้อนภาพสังคมในแต่ละยุคสมัยได้ในขณะเดียวกัน สภาพแวดล้อมต่างๆ ของสังคมยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ย่อมส่งผลกระทบต่อความรู้สึก ความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้วิจัยด้วย

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมครั้งนี้เป็นผลงานที่มีรูปแบบเรียบง่าย มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยคาดว่าผลงานศิลปะสื่อผสมที่สร้างขึ้นจะทำหน้าที่สะท้อนภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยแสดงออกถึงการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ทัศนคติ และกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะผ่านรูปทรงและการสื่อความหมายจากตัววัสดุ ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดจากการผสมผสานจินตนาการและความรู้สึกส่วนตัวของผู้วิจัยเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ผลการศึกษาวิจัยและการสร้างสรรค์งานศิลปะสื่อผสม เรื่อง เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง
2. ได้ผลงานศิลปะที่มีความลงตัว เป็นเอกภาพ และสอดคล้องกับแนวความคิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของชุมชนเมือง
3. ได้นำเสนอแนวความคิดของการสร้างสรรค์งานศิลปะจากทัศนคติและจินตนาการส่วนตัวสู่สาธารณชน
4. ผลงานที่สร้างขึ้นสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของชุมชนเมืองได้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทัศนธาตุต่างๆ ทางศิลปะมาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงจินตนาการ ความคิด และความรู้สึกส่วนตัว ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย จึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความรู้สึกของจิตใจที่สร้างให้เกิดจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานจากแนวความคิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ รอบตัวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนภาพชุมชนเมืองในแต่ละยุคสมัยได้ โดยใช้ข้อมูลที่ได้พบเห็นจากประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง ทั้งในเรื่องเทคโนโลยี สิ่งก่อสร้าง สภาพแวดล้อม หรือแม้แต่สิ่งต่างๆ ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ

ลักษณะรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานเป็นศิลปะสื่อผสม โดยใช้วัสดุต่างๆ เช่น ไม้ เหล็ก อลูมิเนียม ทองแดง ทองเหลือง ฯลฯ มาสร้างเป็นงานศิลปะเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงวิวัฒนาการต่างๆ ของการเปลี่ยนแปลง

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

เป็นการนำเอาวัสดุจากธรรมชาติที่มีพื้นผิวแตกต่างกัน มาแสดงในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และมีการจัดการกับพื้นผิวของวัสดุสมัยใหม่เพื่อแสดงลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ประกอบกับการถ่ายทอดความคิดทัศนคติ ผสมผสานจินตนาการส่วนตัว เพื่อบอกเล่าเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น

4. ขอบเขตด้านจำนวนผลงาน

สร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสม 1 ชุด (จำนวน 5 ผลงาน) ชื่อชุดผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง (City : Dimensional Changes.)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เมือง (City) หมายถึง บริเวณที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่กันอย่างหนาแน่น เป็นชุมชน เป็นที่รวมของคนที่มีความแตกต่างทางพื้นเพ เป็นศูนย์กลางทางความเจริญและความเสื่อมรวมอยู่ด้วย เป็นสถานที่ตั้ง ถิ่นฐานอันถาวร มีการติดต่อสื่อสาร มีสิ่งก่อสร้าง มีถนนหนทางทั้งภายในภายนอก และระหว่างเมือง เกิดเป็นลักษณะเฉพาะทางด้านกายภาพที่มีความแตกต่างจากชนบท

มิติ (Dimension) หมายถึง ด้าน, มุมมอง

การเปลี่ยนแปลง (Changes) หมายถึง การโอน การเปลี่ยนแปลงจากอย่างหนึ่งไปเป็นอีกอย่างหนึ่งสลับกัน

สื่อผสม (Mixed media) หมายถึง ศิลปะทัศนศิลป์ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างงานจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์เข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจะมีทั้งแบบ 2 มิติหรือ 3 มิติก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่อง เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง มีแรงบันดาลใจมาจากการดำเนินชีวิตประจำวันและการพบเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัวเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นประสบการณ์ส่วนตัว จึงเริ่มศึกษาข้อมูลจากสภาพแวดล้อม การใช้ชีวิต การพบเห็นวิวัฒนาการแห่งความเจริญและความเสื่อมโทรมที่แฝงอยู่ โดยการค้นคว้าจากหนังสือในห้องสมุดและการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงศึกษาจากผลงานของศิลปิน เช่น ดร. กมล ทัศนาญชลี ศาสตราจารย์เดชา วราชน และศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี ซึ่งเป็นศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานในแนวทางการศิลปะสื่อผสม จากนั้นได้นำแรงบันดาลใจและแนวความคิดดังกล่าวมาผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ที่มาแห่งแรงบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่มีความใกล้ชิดและผูกพันกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ตลอดจนอาคารบ้านเรือนที่มีการปลูกสร้างอย่างเรียบง่ายจากวัสดุต่างๆ เช่น ไม้ สังกะสี กระเบื้อง ฯลฯ มาประกอบกันเป็นอาคารบ้านเรือนอยู่ในเขตชุมชนชานเมืองของกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ชีวิตอยู่ที่วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง จนจบการศึกษา และกลับมาทำงาน ณ ที่แห่งนี้ มีการเดินทางระหว่างชุมชนเมืองไปยังชุมชนชานเมืองเป็นประจำทุกวัน ทำให้ได้พบเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งหมด ซึ่งดูเหมือนว่ากำลังจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ปัจจุบันการสร้างอาคารบ้านเรือนด้วยวัสดุธรรมชาติแบบเก่าๆ เรียบง่าย พิถีพิถัน สวยงาม และมีความเป็นเอกลักษณ์ในตัวเองในสังคมเมืองนับว่าหาได้ยาก เว้นเสียแต่ว่าจะเป็นสังคมชนบทที่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังเข้าไม่ถึง แต่เมื่อมีการพัฒนา ความทันสมัยจึงเกิดขึ้น มีการประยุกต์ใช้วัสดุสมัยใหม่ที่นำต้นตาดั้งเดิม มีความสวยงามแปลกตา ไม่ใช่แต่

เฉพาะอาคารบ้านเรือนเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงไป สาธารณูปโภค การสื่อสารโทรคมนาคม หรือสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ก็ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการที่ไม่หยุดยั้ง เมื่อเวลาผ่านไป สิ่งเหล่านี้ก็ค่อยๆ เกิดความเสื่อมโทรม ล้าสมัย และไม่เป็นที่ยอมรับ ในขณะเดียวกันก็มีการพัฒนาสิ่งใหม่เพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ และเกิดการเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนเป็นวัฏจักร ซ้ำบ้าง เร็วบ้าง มีแบบแผนบ้าง ไม่มีแบบแผนบ้าง ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือต่อต้านวิวัฒนาการของสิ่งต่างๆ ได้ หากแต่ต้องรู้จักยอมรับและปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

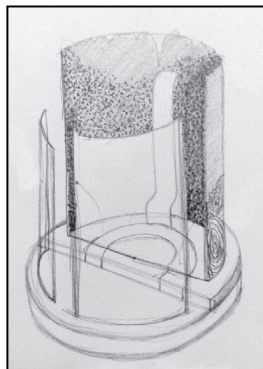
2. การกำหนดแนวความคิด

จากแรงบันดาลใจที่กล่าวมาข้างต้น ความรู้สึกที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว การพบเห็นสิ่งต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับทัศนคติและแง่มุมของแนวความคิด ล้วนก่อให้เกิดจินตนาการที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมเรื่อง เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง โดยนำเอาประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้พบเจอในชีวิตประจำวันทั้งทางตรงและทางอ้อมมาถ่ายทอดความรู้สึกของผู้วิจัย โดยสะท้อนออกมาในมุมมองเฉพาะตัวด้วยกระบวนการทางศิลปะ ผ่านการสื่อความหมายจากพื้นผิวของวัสดุและการผสมผสานระหว่างวัสดุดั้งเดิมและวัสดุสมัยใหม่เข้าด้วยกัน เช่น ไม้และเครื่องจักสาน มีพื้นผิวธรรมชาติและลวดลายที่สวยงาม คงไว้ซึ่งวิถีชนบทและภูมิปัญญาชาวบ้าน ส่วนวัสดุสมัยใหม่ เช่น โลหะ เหล็ก อลูมิเนียม ทองเหลือง ทองแดง มีคุณสมบัติโดดเด่นในตัวเอง มีความมันวาว โปร่งใส ทึบตัน เรียบ ละเอียด และหยาบ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ ความรู้สึกและสร้างให้เกิดจินตนาการได้หลายแง่มุม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างร่องรอยเพิ่มเติมบนพื้นผิวของวัสดุดังกล่าว เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นการพัฒนาผลงานให้เกิดความสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวความคิด มีการจัดองค์ประกอบของผลงานให้สนองตามความรู้สึกผ่านกระบวนการทำงานอย่างมีขั้นตอน

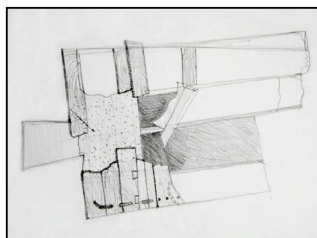
3. การออกแบบและสร้างภาพร่าง (Sketch)

ภายใต้กรอบแนวคิด เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมเมือง และนำข้อมูลที่ได้มาเป็นตัวกำหนดทิศทางการสร้างภาพร่างโดยใช้จินตนาการส่วนตัว ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดงออกตามความรู้สึกกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสม

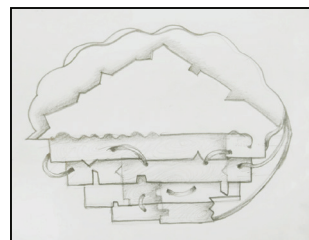
ภาพร่างต้นแบบ

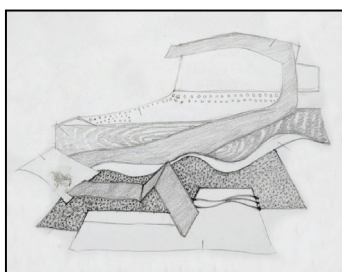
ภาพที่ 1 : ภาพร่างต้นแบบที่ 1

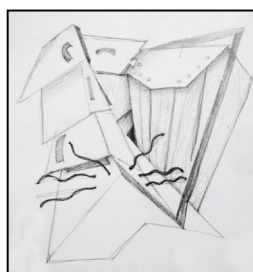
ภาพที่ 2 : ภาพร่างต้นแบบที่ 2

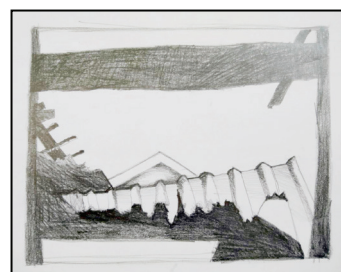
ภาพที่ 3 : ภาพร่างต้นแบบที่ 3

ภาพที่ 4 : ภาพร่างต้นแบบที่ 4

ภาพที่ 5 : ภาพร่างต้นแบบที่ 5

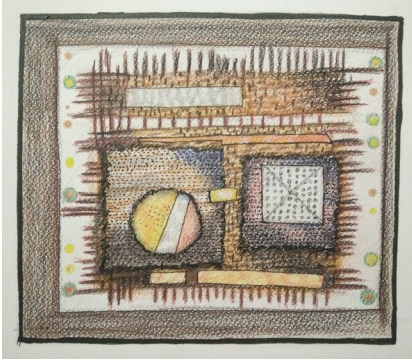

ภาพที่ 6 : ภาพร่างต้นแบบที่ 6

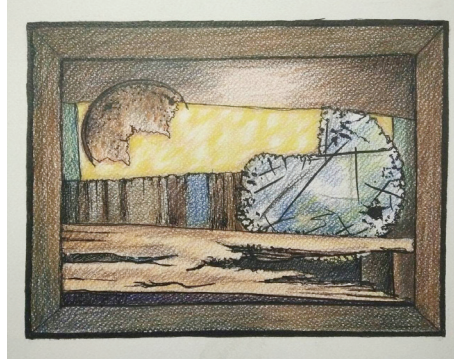

ภาพที่ 7 : ภาพร่างต้นแบบที่ 7

ภาพร่างผลงานจริง

ภาพที่ 8 : ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1

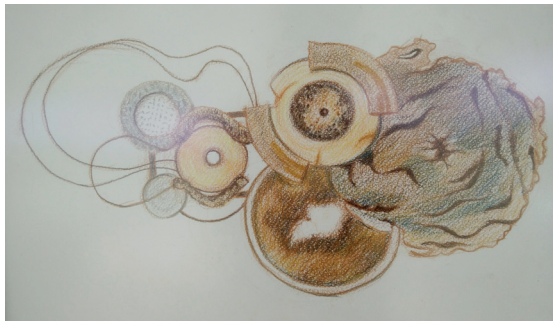
ภาพที่ 9 : ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 10 : ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3

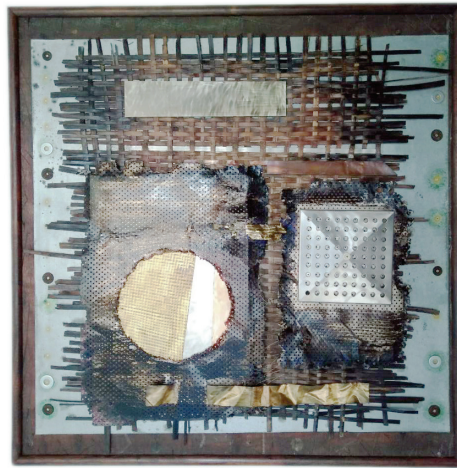

ภาพที่ 11 : ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 12 : ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 5

ผลงานศิลปะสื่อผสม ชั้นที่ 1

ภาพที่ 13 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 1

รูปทรง (Form)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างงานจากด้านนอกเข้ามาด้านใน ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมเป็นตัวกำหนดขอบเขตของงาน การจัดวางองค์ประกอบแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งสามารถดูได้ทั้งแนวนอนและแนวตั้ง เครื่องจักรสานถูกจัดวางให้เป็นจุดเด่นของผลงาน สอดแทรกทับซ้อนด้วยโลหะทรงเหลี่ยมและทรงกลมที่นำมาจัดองค์ประกอบให้เกิดความเป็นเอกภาพ โดยบางส่วนของรูปทรงมีการเชื่อมโยงกันด้วยเส้นลวด ซึ่งต้องการแทนค่าถึงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่กำลังคืบคลานเข้ามา และค่อยๆ ซึมซับเข้าสู่สังคมชนบท ซึ่งในที่สุดจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมือง

พื้นผิว (Texture)

เครื่องจักรสานเป็นวัสดุประเภทไม้ที่สื่อถึงความเป็นธรรมชาติ มีความสวยงาม และมีเอกลักษณ์ในตัวเอง สื่อถึงวิถีชนบทและภูมิปัญญาชาวบ้าน ทองเหลืองที่มีลวดลายและโลหะที่มีรูวงกลมเล็กๆ กระจายโดยรอบ ให้ความรู้สึกตื่นตื้นแปลกใหม่ ผู้วิจัยขัดโลหะ ทองแดง ทองเหลือง ที่นำมาใช้เป็นองค์ประกอบให้มีลวดลายและมีความมันวาว เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่น่าสนใจและน่าสนใจตื่นตื้น

สีและน้ำหนัก (Color and Tone)

ผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้แล็กเกอร์ชนิดด้านเคลือบเครื่องจักรสานเพื่อคงความเป็นธรรมชาติและสื่อถึงความเป็นสังคมชนบท ส่วนโลหะถูกฉาบด้วยวานิชเพื่อให้มีน้ำหนักของสีดำ อ่อนบ้าง เข้มบ้าง ดูลึกลับน่ากลัว สะท้อนถึงผลกระทบที่มาจากวิวัฒนาการต่างๆ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

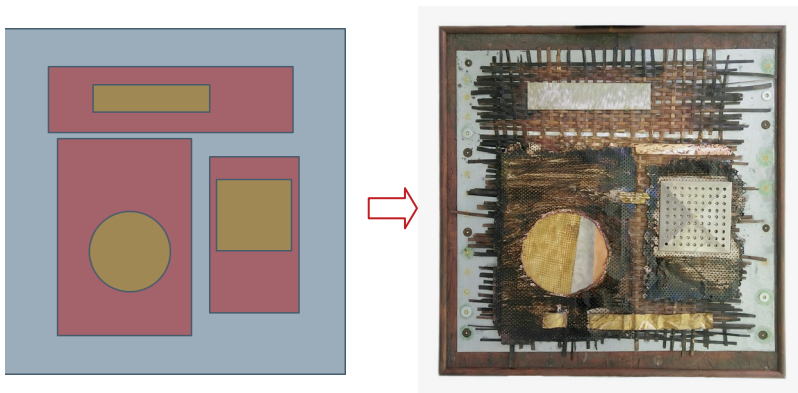
บริเวณว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีบริเวณว่างค่อนข้างมาก ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับพื้นที่ส่วนนี้ด้วยการเติมสีและตีดวงแหวนโลหะ วงแหวนสนิม เพื่อให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับวัสดุหลักที่นำมาประกอบเป็นชิ้นงาน แต่ไม่ได้เพิ่มเติมจนเต็มพื้นที่ เนื่องจากต้องการใช้พื้นที่ว่างนี้เป็นจุดพักสายตา และเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับชิ้นงาน

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

จากการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมดุลด้วยการจัดวางองค์ประกอบจากวัสดุต่างชนิดกันให้ประสานสอดคล้องกันอย่างลงตัวและมีเอกภาพ จัดการกับวัสดุเพื่อสื่อความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงด้วยการแทนค่าจากเครื่องจักสานและวัสดุสมัยใหม่ โดยต้องการสะท้อนถึงความสัมพันธ์ของวิวัฒนาการกับวิถีชีวิตในอดีตตามทัศนคติและความรู้สึกของผู้วิจัย

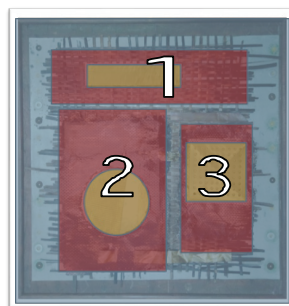
1. ความกลมกลืน (Harmony) การนำเอาวัสดุรูปทรงเรขาคณิต ทั้งสี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมจัตุรัส และทรงกลม มาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงานในลักษณะของการสอดแทรก ซ้อนทับ และจัดวางให้เกิดมิติ มีการสร้างให้วัสดุต่างชนิดกันเชื่อมต่อกันอย่างลงตัวด้วยการสอดประสานกัน ทำให้เกิดความกลมกลืนกันของรูปทรงอย่างลงตัว

ภาพที่ 14 : การนำรูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงาน

2. ความสมดุล (Balance) ผลงานชิ้นนี้มีน้ำหนักเท่ากันขององค์ประกอบ ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง มีความประสานกลมกลืนกัน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ เท่ากันทุกด้าน

3. สัดส่วน (Proportion) ผู้วิจัยให้สัดส่วนของผลงานเป็นสามส่วนหลัก คือกึ่งกลางในแนวนอน ด้านซ้ายและด้านขวาในแนวตั้ง โดยแต่ละด้านประกอบกันด้วยรูปทรงเรขาคณิตที่นำวัสดุมาตัดทอนให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

ภาพที่ 15 : สัดส่วนในองค์ประกอบของผลงาน

4. ความเป็นเด่น (Dominance) เกิดจากการสอดแทรกและประสานกันของวัสดุแต่ละชนิด เครื่องจักสานถูกสอดแทรกซ้อนทับด้วยวัสดุสมัยใหม่และมีการเชื่อมโยงแต่ละส่วนให้สัมพันธ์กัน ให้ความเป็นเด่นอยู่ที่การแสดงอารมณ์และความรู้สึกจากตัวผลงาน

ภาพที่ 16 : การสอดแทรกและประสานกันของวัสดุแต่ละชนิด

ผลงานศิลปะสื่อผสม ชั้นที่ 2

ภาพที่ 17 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 2

รูปทรง (Form)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างงานจากด้านนอกเข้ามาด้านในโดยใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมเป็นตัวกำหนดขอบเขตของงานเช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 การจัดวางองค์ประกอบแบ่งเป็นด้านบนกับด้านล่าง แผ่นไม้ผุถูกจัดวางให้เป็นฐานหลัก มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าวางในแนวนอน ให้ความรู้สึกกว้างขวาง เรียบสงบ นิ่ง และผ่อนคลายสายตา สอดแทรกด้วยสังกะสีทรงกลมที่ถูกคลี่คลายตัดทอน และเกิดร่องรอย นำมาประกอบกับสังกะสีสนิมและโลหะทองเหลืองขัดเงาจนมันวาว เกิดเป็นผลงานที่มีรูปทรงเป็นเอกภาพและมีมิติ สะท้อนถึงความเรียบง่ายของสังคมนาฬิกาที่กำลังถูกแทรกซึมและกัดกร่อนด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดเป็นสังคมนาฬิกาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ล้าสมัยอย่างช้าๆ จนเกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดความเสื่อมโทรม และสื่อถึงความถดถอยที่เป็นผลมาจากการพัฒนา

พื้นผิว (Texture)

ไม้สีกร่อนและหนาสื่อถึงความเป็นธรรมชาติและมีเอกลักษณ์ในตัวเอง สะท้อนถึงความหนักแน่นกลมเกลียวกันของวิถีชนบทและภูมิปัญญาชาวบ้านในอดีต แต่ปัจจุบันที่กำลังค่อยๆ ลบเลือนสูญหายไป สังกะสีถูกสร้างให้เกิดร่องรอยแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ทองเหลืองขัดมีความมันวาวให้ความรู้สึกตื่นตาตื่นใจ แปลกใหม่ และหรูหรามีราคา ส่วนสังกะสีผุมีลักษณะหยาบและแตกสลาย สื่อถึงความเสื่อมโทรมจากการพัฒนา

สีและน้ำหนักร (Color and Tone)

ผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้เหล็กเกอร์ชนิดด้านเคลือบไม้เพื่อคงความเป็นธรรมชาติและสื่อถึงความเป็นสังคมนาฬิกา ส่วนสังกะสีถูกแต่งเติมสีสนิมเพิ่มเติมความโดดเด่นให้ร่องรอยที่ถูกสร้างขึ้น สังกะสีผุดูหม่นหมองทับซ้อนอยู่บนแผ่นทองเหลืองที่มีความมันวาวให้ความรู้สึกสดใส มีความขัดแย้งกันแต่สามารถประสานกันได้เป็นอย่างดี

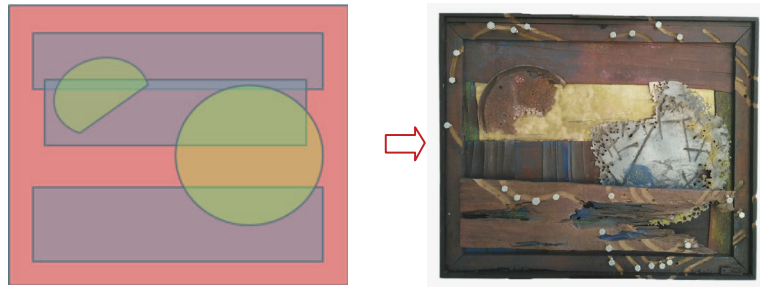
บริเวณว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีบริเวณว่างโดยรอบทั้ง 4 ด้าน แต่ผู้วิจัยสร้างจุดเด่นขึ้นมาด้วยการแกะร่องไม้และตกแต่งด้วยน็อตเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับชิ้นงาน ทำให้ผลงานมีความเคลื่อนไหว เกิดพลัง และมีความหมายสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นๆ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

จากการสร้างสรรค์ผลงานนี้ให้มีความสมดุลด้วยการจัดวางองค์ประกอบจากวัสดุต่างชนิดกันให้ประสานสอดคล้องกันอย่างลงตัวและมีเอกภาพ จัดการกับวัสดุเพื่อสื่อความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงด้วยการแทนค่าจากไม้และวัสดุสมัยใหม่ โดยต้องการสะท้อนความเรียบง่ายและความเป็นปีกแผ่นของสังคมนาฬิกาที่กำลังถูกแทรกซึมด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดเป็นสังคมนาฬิกา และเริ่มเปลี่ยนแปลงจนเกิดความเสื่อมโทรมตามทัศนคติและความรู้สึกของผู้วิจัย

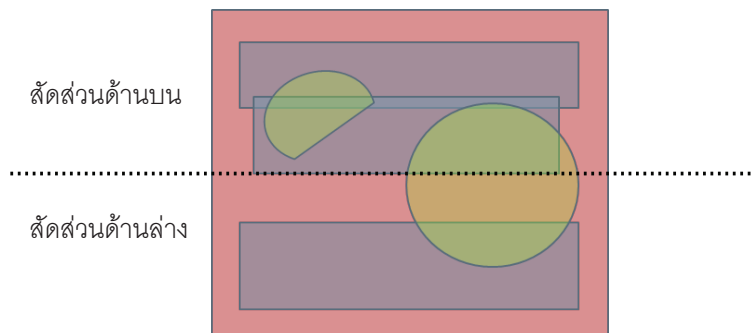
1. ความกลมกลืน (Harmony) การนำเอาวัสดุธรรมชาติและวัสดุสมัยใหม่ที่มีรูปทรงเรขาคณิตทั้งสี่เหลี่ยมผืนผ้า วงกลม และครึ่งวงกลม มาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงานในลักษณะของการสอดแทรก ซ้อนทับ จัดวางให้เกิดมิติ ทำให้เกิดความกลมกลืนและประสานสัมพันธ์กันของรูปทรงอย่างลงตัว

ภาพที่ 18 : การนำรูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงาน

2. ความสมดุล (Balance) ผลงานชิ้นนี้ใช้ไม้หนาเป็นฐานหลักด้านล่าง ปลายไม้สีקר่อน ทำให้มีเส้นนำสายตาจากซ้ายไปขวา และถ่วงน้ำหนักด้านขวาเพื่อไม่ให้ผลงานเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งด้วยการคลี่คลายตัดทอนสังกะสีทรงกลมที่มีร่องรอย เพิ่มน้ำหนักให้ส่วนบนด้วยความโดดเด่นของทองเหลืองที่ยาวขนานไปกับแกนกลางของผลงานในแนวนอน และเพิ่มความสมดุลด้านบนซ้ายของผลงานด้วยสังกะสีขนาดเล็กเพื่อถ่วงองค์ประกอบให้มีความพอดีของส่วนต่างๆ เท่ากันทุกด้าน

3. สัดส่วน (Proportion) ผู้วิจัยให้สัดส่วนของผลงานเป็นด้านบนและด้านล่าง ซึ่งประกอบกันด้วยวัสดุรูปทรงเรขาคณิตที่นำมาตัดทอนให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยวัสดุชิ้นเล็กสัมพันธ์กับวัสดุที่ใหญ่กว่า ส่วนวัสดุที่ใหญ่กว่าก็สัมพันธ์กับส่วนรวม ทำให้มีสัดส่วนที่พอเหมาะ

ภาพที่ 19 : สัดส่วนในองค์ประกอบของผลงาน

4.ความเป็นเด่น (Dominance) เกิดจากการสอดแทรกและประสานกันของวัสดุแต่ละชนิด ไม่จากธรรมชาติสื่อความหมายในตัวเองออกมาอย่างชัดเจน ถูกซ่อนทับด้วยโลหะที่เกิดร่องรอยจากการกระทำของมนุษย์ และสังกะสีผุกร่อนจากกาลเวลาและธรรมชาติ รวมไปถึงองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งถึงแม้จะใช้วัสดุต่างชนิดและดูขัดแย้งกัน แต่ก็ทำให้เกิดการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้อย่างน่าสนใจ

ภาพที่ 20 : การสอดแทรกและประสานกันของวัสดุแต่ละชนิด

ผลงานศิลปะสื่อผสม ชั้นที่ 3

ภาพที่ 21 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 3

รูปทรง (Form)

ผลงานชิ้นนี้มีลักษณะเป็นวงกลมและมีมิติ เกิดจากการจัดวางองค์ประกอบของวัสดุที่ผู้วิจัยคลี่คลายตัดทอนรูปทรงเรขาคณิตโดยเริ่มจากภายในกึ่งกลางของผลงานแล้วขยายวงกว้างออกสู่ภายนอก จำกัดขอบเขตของงานด้วยเส้นขอบส่วนนอกที่ใช้ไม้ โลหะเส้น และเหล็กเส้น กำหนดให้เป็นเส้นนำสายตาที่สามารถมองแล้วสื่อออกมาในรูปแบบของการหมุนเวียนไปอย่างไม่สิ้นสุด ต้องการสะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีแนวโน้มถูกทำลายมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างขึ้นเข้ามาแทนที่และแพร่กระจายเป็นวงกว้าง และหมุนเวียนเป็นวัฏจักรอย่างไม่จบสิ้น

พื้นผิว (Texture)

เหล็กขึ้นสนิมผุกร่อนสะท้อนถึงการเสื่อมสลาย จัดวางเป็นวงในชั้นทับบนโลหะทองแดง ทองเหลืองขัดเงาที่ให้ความรู้สึกหรูหรา ทันสมัย สื่อถึงการพัฒนาด้านต่างๆ ที่กำลังจะเข้ามาแทนที่ วิวัฒนาการเดิมที่กำลังจะล้าสมัย ไม่สื่อถึงชนบท ผู้วิจัยขัดและสร้างร่องรอยแสงเงาแวววาวของการทำลายธรรมชาติ ส่วนเหล็กเส้นและโลหะเส้นที่นำมาเชื่อมต่อกับไม้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกัน

สีและน้ำหนักร (Color and Tone)

ผลงานชิ้นนี้ต้องการให้วัสดุสะท้อนตัวตนออกมาด้วยธรรมชาติของตัวเอง ผู้วิจัยใช้วิธีขัดเงาบนโลหะ ทองแดง ทองเหลือง เพื่อให้เกิดความมันวาว กัดกรด เพิ่มเติมสีส้ม และใส่ลูกเล่นอื่นๆ เพียงเล็กน้อยเพื่อดึงดูดความสนใจ ใช้เหล็กเกอร์ชนิดด้านเคลือบไม้เพื่อคงความเป็นธรรมชาติและไม่ให้สีซีดจางเกินไป เมื่อพิจารณาจากผลงานจะเห็นว่าด้านซ้ายมีน้ำหนักมากกว่าด้านขวาเล็กน้อย เนื่องจากมีไม้เป็นองค์ประกอบเสริม ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยใช้เหล็กเส้นและโลหะเส้นถ่วงดุล น้ำหนักด้านขวาไว้เพื่อไม่ให้ค่าน้ำหนักเอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง ทำให้เป็นองค์ประกอบที่สมบูรณ์และมีเอกภาพ

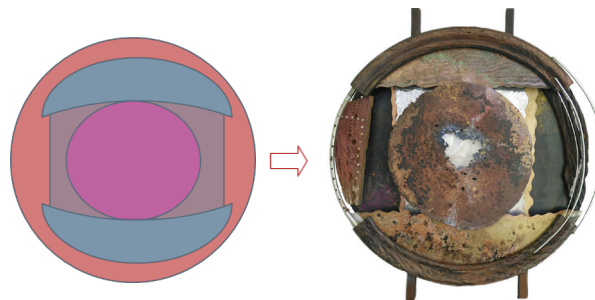
บริเวณว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีบริเวณว่างอยู่ที่พื้นผิวของโลหะที่นำมาจัดองค์ประกอบ ผู้วิจัยตกแต่งเพิ่มเติมสีส้มและกากเพชรเพียงบางส่วนเพื่อสร้างความสะดุดตา

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

จากการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมดุลด้วยการจัดวางองค์ประกอบจากวัสดุต่างชนิดกันให้ประสานสอดคล้องกันอย่างลงตัวและมีเอกภาพ จัดการกับวัสดุเพื่อสื่อความหมายด้วยการแทนค่าจากไม้และวัสดุสมัยใหม่ โดยต้องการสะท้อนถึงวัฏจักรของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหมุนเวียนกันไปอย่างไม่หยุดนิ่งตามทัศนคติและความรู้สึกของผู้วิจัย

1. ความกลมกลืน (Harmony) การนำเอาวัสดุธรรมชาติและวัสดุสมัยใหม่รูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลาย ตัดทอน และจัดองค์ประกอบเป็นงานสื่อผสมที่มีลักษณะเป็นวงกลม ซึ่งเข้ากันได้อย่างเหมาะสม กลมกลืน และลงตัว

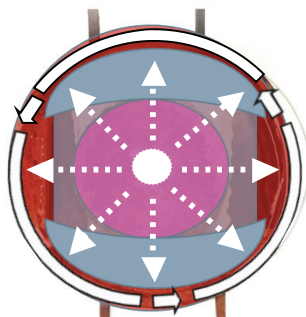

ภาพที่ 22 : การนำรูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงาน

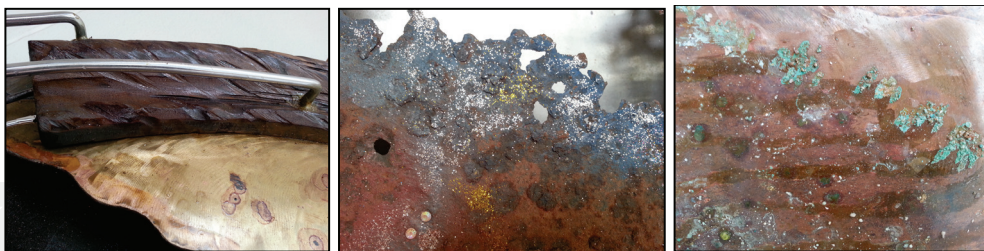
2. ความสมดุล (Balance) ผลงานชิ้นนี้ใช้วงกลมเป็นตัวกำหนดขอบเขตของงาน โดยมีสี่เหลี่ยม เครื่องวงกลม และวงกลมซ้อนกันจากด้านในอีกชั้นหนึ่ง ผู้วิจัยจัดองค์ประกอบด้านซ้าย ด้านขวา ด้านบน และด้านล่างให้มีความสมดุลกัน ทำให้มีความเป็นเอกภาพ

3. สัดส่วน (Proportion) สัดส่วนของผลงานเป็นแบบกึ่งกลางที่กระจายออกสู่วงกลมด้านนอก และมีลักษณะวิงวนลื่นไหลอย่างไม่จบสิ้น วัสดุที่นำมาใช้สร้างงานมีขนาดและรูปทรงที่แตกต่างกัน แต่นำมาจัดองค์ประกอบให้สัมพันธ์กัน ดูมีความเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหว หมุนเวียน ซึ่งแสดงออกถึงเนื้อหา เรื่องราว และความรู้สึกที่เป็นไปตามเจตนารมณ์และเรื่องราวที่ผู้วิจัยต้องการ

ภาพที่ 23 สัดส่วนในองค์ประกอบของผลงาน

4. ความเป็นเด่น (Dominance) ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นเด่นที่พื้นผิวของวัสดุแต่ละชนิดไม่มีความแน่นอน ทึบตัน แม้จะถูกสร้างร่องรอย แต่ก็ยังคงความสวยงามอยู่เสมอ เหล็กสนิมที่ผุกร่อน สะท้อนถึงความเสื่อมโทรมแตกสลายได้อย่างชัดเจน วัสดุสมัยใหม่อื่นๆ ถูกสร้างลวดลาย ร่องรอย และตกแต่งสีส้มเพิ่มเติมเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 24 : พื้นผิวของวัสดุแต่ละชนิด

ผลงานศิลปะสื่อผสม ชั้นที่ 4

ภาพที่ 25 ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 4

รูปทรง (Form)

ผู้วิจัยนำวัสดุสมัยใหม่มาประกอบกันเป็นพื้นหลังของงานด้วยการคลี่คลายรูปทรงสี่เหลี่ยม องค์ประกอบภายในเป็นวัสดุประเภทไม้ที่ตัดทอนรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าและวงกลม ตอกยึดเข้าด้วยกันอย่างแน่นหนา มีการเชื่อมโยงกันทุกส่วนเพื่อให้ได้ผลงานที่มีองค์ประกอบเป็นเอกภาพ โดยต้องการแทนค่าถึงความเจริญก้าวหน้าที่เข้ามาแทรกซึมอยู่ในวิถีชีวิต แต่มนุษย์ยังคงต้องรักษาธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชาวบ้าน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไว้อย่างมั่นคง ต้องประสานกลมกลืนระหว่างสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่ ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงและอยู่ร่วมกันให้ได้

พื้นผิว (Texture)

โลหะ เหล็ก ทองแดง ทองเหลือง ถูกสร้างร่องรอยบนพื้นผิว ทำให้มีลักษณะของความหม่นหมอง ถูกกัดกร่อน ถูกทำลายด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและมีฝีมือมนุษย์ ไม้ซึ่งมีลวดลายธรรมชาติที่สวยงามอยู่ในตัวถูกสอดแทรกด้วยโลหะสมัยใหม่ สะท้อนเนื้อหาของการซึมซับเอาวิวัฒนาการและความเจริญต่างๆ เข้ามาแสดงถึงความสามารถในการปรับตัวและผสมผสานกลมกลืนกับสิ่งใหม่ได้

สีและน้ำหนักร (Color and Tone)

ผู้วิจัยใช้แล็กเกอร์ชนิดด้านเคลือบไม้เพื่อกำหนดความเป็นธรรมชาติและสื่อถึงความเป็นสังคมชนบท สะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันอย่างหนาแน่น เป็นปึกแผ่น และสงบสุข โลหะที่แทรกเข้าไปในเนื้อไม้แสดงถึงการซึมซับรับเอาวิวัฒนาการเข้ามา ส่วนประกอบโลหะที่เป็นพื้นหลังเกิดร่องรอย มีการเพิ่มเติมสีสันทันให้ดูขรุขระและหม่นหมอง มีค่าน้ำหนักอ่อนแก่แตกต่างกันไปในตัววัสดุ โดยรวมมีความสวยงามกลมกลืนกันอย่างลงตัว

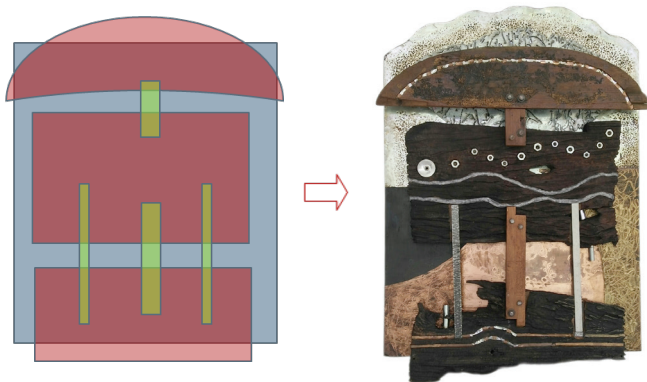
บริเวณว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีบริเวณว่างอยู่ในส่วนประกอบที่เป็นไม้ ผู้วิจัยตกแต่งด้วยสีเงินและเส้นโลหะเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว และต้องการให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันกับวัสดุประเภทโลหะที่ใช้เป็นพื้นหลัง

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

จากการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมดุลด้วยการจัดวางองค์ประกอบจากวัสดุต่างชนิดกันให้ประสานสอดคล้องกันอย่างลงตัวและมีเอกภาพ จัดการกับวัสดุเพื่อสื่อความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงด้วยการแทนค่าจากไม้และวัสดุสมัยใหม่ โดยต้องการสะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงที่กำลังแทรกซึมเข้าไปในการดำเนินชีวิต ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวและอยู่ร่วมกันให้ได้ตามที่คนคิดและความรู้สึกของผู้วิจัย

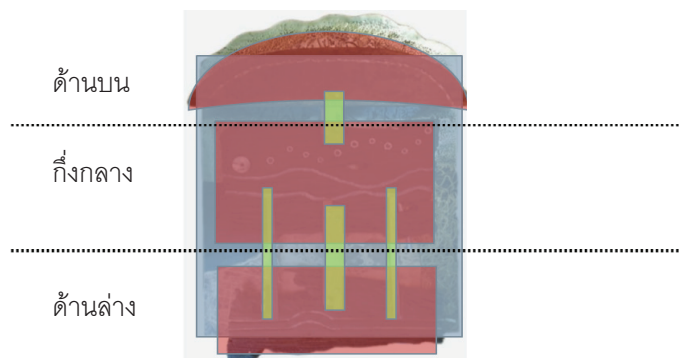
1. ความกลมกลืน (Harmony) เกิดจากการนำเอาวัสดุสมัยใหม่รูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลายตัดทอนผสานกันเป็นสิ่งเหลี่ยมผืนผ้าที่มีส่วนบนเป็นเส้นโค้ง นำมาจัดองค์ประกอบรวมกันกับระนาบของไม้ที่วางในแนวขวาง มีการเชื่อมต่อกันของแต่ละส่วนอย่างสมบูรณ์ กลมกลืน และเป็นเอกภาพ

ภาพที่ 26 : การนำรูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงาน

2. ความสมดุล (Balance) ผลงานชิ้นนี้ใช้วัสดุสมัยใหม่เป็นพื้นหลัง ยึดติดกับไม้หนาขนาดใหญ่ที่จัดวางเป็นแนวระนาบเดียวกันอย่างสมดุล ไม่เอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง

3. สัดส่วน (Proportion) ผู้วิจัยให้สัดส่วนของผลงานเป็นสามส่วนหลัก คือด้านบน กึ่งกลาง และด้านล่าง โดยแต่ละส่วนประกอบกันด้วยวัสดุรูปทรงเรขาคณิตที่ถูกตัดทอนให้สอดคล้องเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความพอเหมาะพอดี สามารถแสดงออกถึงเนื้อหา เรื่องราว และความรู้สึกตามเจตนารมณ์ของผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 27 : สัดส่วนในองค์ประกอบของผลงาน

4. ความเป็นเด่น (Dominance) เกิดจากการสร้างร่องรอยบนพื้นผิวโลหะและการสอดแทรกวัสดุสมัยใหม่เข้าไปในเนื้อไม้ ทำให้สื่อความหมายออกมาอย่างชัดเจน

ภาพที่ 28 ร่องรอยบนพื้นผิวของวัสดุแต่ละชนิด

ผลงานศิลปะสื่อผสม ชั้นที่ 5

ภาพที่ 29 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 5

รูปทรง (Form)

ผู้วิจัยนำไม้และวัสดุสมัยใหม่มาประกอบกันเป็นทรงกลม จากนั้นนำทรงกลมที่ได้มาจัดองค์ประกอบอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ได้ผลงานที่เป็นทรงกลมต่อเนื่องเชื่อมโยงกันไปอย่างอิสระและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยใช้เหล็กเส้นและโลหะเส้นมาประสานเชื่อมต่อกันเพื่อเป็นเส้นนำสายตา ทำให้ผลงานดูมีความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง เกิดเป็นผลงานที่มีรูปทรงเป็นเอกภาพและมีมิติ สะท้อนแง่มุมของการเคลื่อนไหวที่ยั่งยืนที่อยู่จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งสู่อีกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากวิวัฒนาการและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พื้นผิว (Texture)

ไม้ที่นำมาใช้เป็นแกนไม้ที่มีร่องรอยของการสึกกร่อนอยู่ภายใน ผู้วิจัยสร้างร่องรอยเพิ่มขึ้นโดยล้อกับร่องรอยเดิมเพื่อให้สัมพันธ์กัน แสดงแง่มุมที่สิ่งแวดล้อมถูกทำลายทั้งจากธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ สังกะสีและโลหะผสมมีผิวหยาบ สีกกร่อน แสดงความหมายของการย่อยสลายเสื่อมโทรม ทองเหลืองมีพื้นผิวมันวาว ให้ความรู้สึกแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น หรรษา มีราคา ผู้วิจัยตัดเหล็กเส้นและโลหะเส้นให้ประสานสอดคล้องกับองค์ประกอบอื่นๆ เพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง

สีและน้ำหนักร (Color and Tone)

ผลงานชิ้นนี้เน้นสีธรรมชาติของตัววัสดุที่นำมาประกอบเป็นชิ้นงาน ผู้วิจัยเพียงแค่ขัดเงาทองเหลืองและโลหะอื่นๆ เพื่อส่งให้วัสดุสะท้อนคุณสมบัติเด่นเฉพาะตัวออกมา และใช้เชลแล็กเคลือบเงาผิวไม้เพื่อคงสภาพเดิมเอาไว้ เมื่อพิจารณาจะเห็นว่าผลงานมีน้ำหนักด้านขวามากกว่าด้านซ้าย เนื่องจากไม้มีขนาดใหญ่และหนา จึงให้ความรู้สึกถึงการมีน้ำหนักมากกว่า

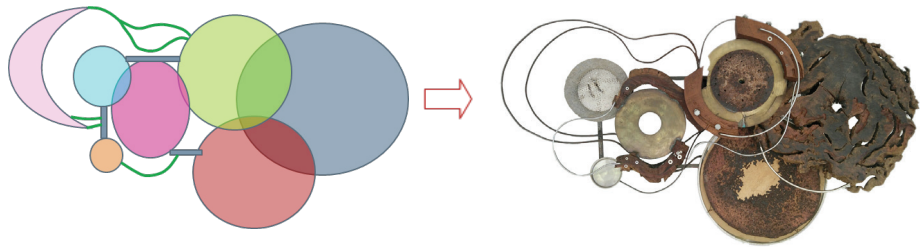
บริเวณว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีบริเวณว่างอยู่ที่โลหะด้านซ้าย ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับพื้นที่ส่วนนี้ด้วยการตัดเหล็กเส้นและโลหะเส้นให้มีรูปร่างล้อกับวงกลมอื่นๆ ที่นำมาจัดองค์ประกอบ เพื่อให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน แต่ไม่ได้เพิ่มเติมจนเต็มพื้นที่ เนื่องจากต้องการใช้พื้นที่ว่างนี้เป็นเส้นนำสายตา และเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับชิ้นงาน

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

จากการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมดุลด้วยการจัดวางองค์ประกอบจากวัสดุต่างชนิดกันให้ประสานสอดคล้องกันอย่างลงตัวและมีเอกภาพ จัดการกับวัสดุเพื่อสื่อความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงด้วยการแทนค่าจากไม้และวัสดุสมัยใหม่ โดยต้องการสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับวิวัฒนาการด้านต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์

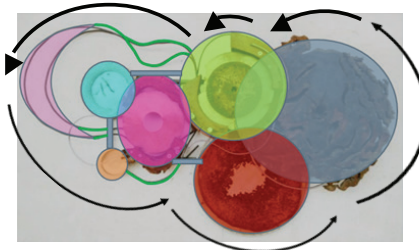
1. ความกลมกลืน (Harmony) เกิดจากการนำเอาวัสดุสมัยใหม่มาคลี่คลาย ตัดทอนผสมกันเป็นวงกลมหลายวงต่อกัน มีการเชื่อมโยงกัน ทำให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด มีความสมบูรณ์กลมกลืนกันและเป็นเอกภาพ

ภาพที่ 30 : การนำรูปทรงเรขาคณิตมาคลี่คลาย ตัดทอน และนำมาประกอบเป็นผลงาน

2. ความสมดุล (Balance) ผลงานชิ้นนี้มีความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน ด้วยน้ำหนักของไม้ที่หนาและคูมีน้ำหนักถูกจัดวางอยู่ด้านขวา ผู้วิจัยจึงจัดองค์ประกอบแบบไล่น้ำหนักจากขวาไปซ้าย และถ่วงน้ำหนักด้านซ้ายด้วยความพลิ้วไหวของเหล็กเส้นและโลหะเส้นที่เชื่อมโยงให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

3. สัดส่วน (Proportion) ผลงานชิ้นนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง แต่ละส่วนมีการเชื่อมโยงถึงกัน ทำให้มีความเคลื่อนไหว กลมกลืน และพอเหมาะพอดีกันทั้งองค์ประกอบ มีการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้

ภาพที่ 31 สัดส่วนในองค์ประกอบของผลงาน

4. ความเป็นเด่น (Dominance) ลักษณะของความเป็นเด่นอยู่ที่ร่องรอยบนผิวไม้ สังกะสีผุ และโลหะมันวาวที่สะท้อนความรู้สึกและสื่อความหมายในตัวเองออกมาอย่างชัดเจน ผลงานโดยรวมสามารถสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายถิ่นที่อยู่จากสังคมเสื่อมโทรมไปสู่สังคมใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ตลอดเวลา

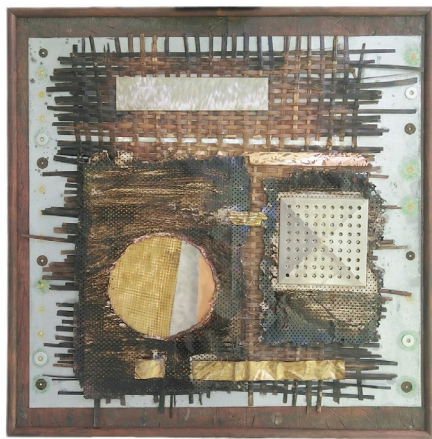

ภาพที่ 31 : พื้นผิวของวัสดุในองค์ประกอบของผลงาน

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง (City : Dimensional Changes)” ได้มุ่งเน้นเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมที่มีแนวความคิดมาจากทัศนคติของผู้วิจัยเอง ทั้งจากจินตนาการและจากประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตในสังคมเมือง โดยผ่านกระบวนการขั้นตอนต่างๆ และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวและแสดงออกถึงมุมมองของผู้วิจัยที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งสามารถสรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานได้ดังนี้

เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 1

ภาพที่ 32 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 1

ทัศนคติและแนวความคิด

ต้องการแสดงความรู้สึกถึงภูมิปัญญาชาวบ้านและวิถีชีวิตในชนบทที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไปเพราะความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่กำลังคืบคลานเข้ามา และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทั้งในด้านบวกและด้านลบ

การจัดองค์ประกอบ

การจัดองค์ประกอบและรูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด การนำเครื่องจักสานมาวางเป็นพื้นหลังและสร้างเป็นเนื้อหาหลักในตัวผลงาน สื่อความหมายถึงภูมิปัญญาชาวบ้านและวิถีชีวิตในชนบท ถูกสอดแทรกทับซ้อนด้วยโลหะ อลูมิเนียม ทองเหลือง ทองแดง ซึ่งมีความมันวาว ให้ความรู้สึกถึงสิ่งที่น่าสนใจและสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งใหม่ที่มีสีสันน่าสนุกตื่นเต้น วัสดุบางชิ้นผู้วิจัยสร้างให้เกิดร่องรอยบนพื้นผิวและตกแต่งสีเพิ่มเติมเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

ปัญหาและอุปสรรค

1. ผู้วิจัยยังขาดทักษะและประสบการณ์ในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบและการสอดประสานกันของวัสดุ ทำให้การเชื่อมต่อกันของวัสดุแต่ละชนิดยังไม่ลงตัวเท่าที่ควร
2. เน้นการจัดกรกับวัสดุมากเกินไปจนทำให้คุณสมบัติเด่นของวัสดุลดน้อยลง

แนวทางแก้ไข

1. ผู้วิจัยพยายามหาเทคนิควิธีการจัดวางองค์ประกอบ การสอดประสานกันของวัสดุ และการเชื่อมต่อกันของวัสดุแต่ละชนิดหลายๆ วิธี โดยเริ่มจากการวางวัสดุซ้อนทับกัน แต่พบว่ายังไม่สมบูรณ์และลงตัวเท่าที่ควร เนื่องจากผลงานที่ได้ดูเรียบและไม่มีมิติ จึงใช้วิธีสานแผ่นโลหะเข้าไปในเครื่องจักรสานเพื่อให้ดูเป็นเนื้อเดียวกัน ถึงแม้จะเป็นวัสดุที่มีพื้นผิวต่างกัน แต่ก็สามารถสอดประสานกันได้อย่างลงตัวและสอดคล้องกับแนวความคิด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำเส้นลวดมาร้อยเชื่อมโยงระหว่างวัสดุที่เป็นโลหะ ทำให้ผลงานมีความโดดเด่นมากขึ้น

2. วัสดุที่เป็นโลหะถูกทาวานิชและแล็กเกอร์ ทำให้สะท้อนคุณสมบัติเด่นในตัวเองออกมาได้ไม่เต็มที่ ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการเช็ดออกให้สีจางลง ถึงแม้จะไม่ได้พื้นผิวสีเดิมกลับมา แต่ก็เป็นการแสดงทัศนคติของผู้วิจัยในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 2

ภาพที่ 33 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 2

ทัศนคติและแนวความคิด

สังคมชนบทกำลังถูกแทรกซึมและกัดกร่อนด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดเป็นสังคมเมืองขนาดเล็กๆ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิถีชนบทและภูมิปัญญาชาวบ้านกำลังค่อยๆ ลบเลือนสูญหายและถูกทำลายลงอย่างช้าๆ นอกจากนี้สังคมเมืองเองยังเกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดความเสื่อมโทรม ถดถอย มนุษย์ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้นำความเจริญก้าวหน้าเข้ามา ก็กลายเป็นผู้ทำลายโดยไม่รู้ตัว

การจัดองค์ประกอบ

ใช้ไม้วางเป็นพื้นหลังและเป็นตัวกำหนดขอบเขตของงาน ฐานหลักด้านล่างเป็นไม้หนาวางขนานในแนวนอน ปลายไม้ที่สึกกร่อนแสดงความหมายในตัวเองออกมาอย่างชัดเจน สื่อถึงสังคมที่มีชีวิตผูกพันอยู่กับธรรมชาติ มีวิถีการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย แต่มีการผูกพันจากธรรมชาติและเสื่อมสลายตามกาลเวลา วัสดุของเหลือถูกนำมาสอดแทรกในเนื้อไม้ ความมันวาวสะท้อนให้เห็นถึงความตื่นเต้นเร้าใจ เปรียบได้กับวิวัฒนาการที่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ พื้นที่โดยรอบมีเนื้อสีเงินฝังอยู่ในเนื้อไม้ ผู้วิจัยสร้างร่องรอยบนโลหะที่นำมาจัดองค์ประกอบเพื่อสื่อถึงความถดถอยที่เป็นผลมาจากการพัฒนา

ปัญหาและอุปสรรค

1. ผู้วิจัยยังขาดทักษะและประสบการณ์ในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบและการสอดประสานกันของวัสดุ ทำให้การเชื่อมต่อกันของวัสดุแต่ละชนิดยังไม่ลงตัวเท่าที่ควร
2. ตกแต่งเพิ่มเติมจนทำให้ผลงานดูรกเกินไป

แนวทางแก้ไข

1. ผู้วิจัยพยายามหาเทคนิควิธีการจัดวางองค์ประกอบ การสอดประสานกันของวัสดุ และการเชื่อมต่อกันของวัสดุโดยการวางซ้อนทับกัน แต่พบว่าผลงานยังไม่สมบูรณ์และลงตัวเท่าที่ควร ไม่มีมิติและดูเรียบเกินไป จึงใช้วิธีสร้างความโดดเด่นให้ผลงานด้วยการจัดวางวัสดุที่มีพื้นผิวมันวาวอย่างทองเหลืองขัดเงาเพื่อเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ซึ่งขัดแย้งกับพื้นผิวผุกร่อนของสังกะสีและโลหะที่มีร่องรอยที่นำมาวางซ้อนทับกัน แต่ในความขัดแย้งนี้กลับเป็นการสะท้อนถึงมุมมองและแนวความคิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

2. ผู้วิจัยเกรงว่าผลงานชิ้นนี้จะโล่งเกินไป จึงสร้างร่องรอยในเนื้อไม้ทั้งส่วนที่เป็นกรอบและส่วนที่เป็นฐานของผลงาน จากนั้นจึงใส่เนื้อสีเงินเพื่อเพิ่มความโดดเด่น แต่กลับทำให้รกและเยอะเกินไป จึงเอาบางส่วนออกโดยให้เหลืออยู่แค่ประปรายเท่านั้น และเว้นที่ว่างไว้เพื่อให้เป็นจุดพักสายตา

เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 3

ภาพที่ 34 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 3

ทัศนคติและแนวความคิด

ต้องการแสดงความรู้สึกถึงสถานการณ์ปัจจุบันที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีแนวโน้มถูกทำลายมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ค่อยๆ แทรกซึมเข้ามาแทนที่ และแพร่กระจายจากสังคมเมืองสู่สังคมชนบทเป็นวงกว้าง มีการประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาสิ่งต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งในความเจริญก้าวหน้านี้เองก็มีความถดถอยเสื่อมโทรมแอบแฝงอยู่และหมุนเวียนเป็นวัฏจักรอย่างไม่จบสิ้น

การจัดองค์ประกอบ

ผู้วิจัยนำไม้มาต่อกันเข้ากับโลหะให้มีลักษณะเป็นวงกลมขนาดใหญ่ ตรงกลางจัดวางเหล็กขึ้นสนิมและเกิดการผุกร่อน ซ้อนทับโลหะ ทองแดง ทองเหลือง ที่มีความมันวาว บางส่วนถูกสร้างร่องรอยบนพื้นผิวและตกแต่งเพิ่มเติม ต้องการสื่อความหมายให้เห็นว่าความเจริญก้าวหน้ามักจะอยู่บริเวณใจกลางเมือง และจะค่อยๆ ขยายวงกว้างสู่สังคมชนบท เมื่อความเจริญแพร่กระจายออกไป ความเสื่อมโทรมจึงเป็นผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นและหมุนเวียนอยู่เช่นนี้ มนุษย์ซึ่งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

1. การต่อกันวัสดุแต่ละชนิดให้ประสานกันด้วยความแข็งแรงคงทนทำได้ยากและใช้เวลาค่อนข้างมาก

แนวทางแก้ไข

1. ในระยะแรกของการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยใช้วิธีเชื่อมต่อวัสดุแต่ละชนิดเข้าด้วยกันโดยใช้กาวยางและตะปู แต่เนื่องจากผลงานมีน้ำหนักมาก วัสดุเชื่อมต่อกันได้จริง แต่ไม่แน่นและไม่แข็งแรง จึงแก้ปัญหาโดยการเชื่อมเหล็กเพื่อยึดตัววัสดุไว้ด้วยกัน ใช้วิธีการขันน็อต และการเจาะเนื้อไม้แล้วสอดเหล็กเส้นและโลหะเส้นที่ทากาวยางเข้าไปในเนื้อไม้เพื่อยึดติดกันอย่างถาวร วิธีดังกล่าวนี้ใช้เวลาค่อนข้างมากแต่คุ้มค่า เพราะทำให้ได้ผลงานที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์และแข็งแรงแน่นอน

เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 4

ภาพที่ 35 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 4

ทัศนคติและแนวความคิด

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถูกสร้างขึ้นมาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองการดำเนินชีวิตที่รวดเร็วจับใจ ส่งผลให้ชีวิตมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แต่สิ่งที่ยังต้องตระหนักถึงเสมอคือการรักษาไว้ซึ่งธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชนบท และภูมิปัญญาชาวบ้านอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ คนในสังคมต้องประสานกลมกลืนระหว่างสิ่งเดิมกับสิ่งใหม่ ต้องยอมรับในการเปลี่ยนแปลง ต้องปรับตัว และอยู่ร่วมกับวิวัฒนาการต่างๆ ให้ได้

การจัดองค์ประกอบ

ผู้วิจัยใช้ไม้หนามี่ลวดลายตามธรรมชาติที่สวยงาม และมีน้ำหนักมากมาเป็นองค์ประกอบหลักของผลงาน ตอกยึดเข้ากับโลหะ อลูมิเนียม ทองแดง ทองเหลือง ซึ่งถูกสร้างให้เกิดร่องรอยและประสานกันเป็นพื้นหลัง ผิดไม้ถูกเจาะร่องและสอดแทรกด้วยวัสดุสมัยใหม่หลายชนิดเพื่อเพิ่มความสวยงามและสะท้อนเนื้อหาของงานชิ้นนี้เอาวิวัฒนาการและความเจริญต่างๆ เข้ามาโดยที่ยังสามารถปรับตัวและผสมผสานกลมกลืนกับสิ่งใหม่ได้

ปัญหาและอุปสรรค

1. การตอกยึดวัสดุแต่ละชนิดให้ประสานกันด้วยความแข็งแรงคงทนทำได้ยากและใช้เวลาค่อนข้างมาก
2. มีการตกแต่งเพิ่มเติมจนทำให้ผลงานดูรกเกินไป

แนวทางแก้ไข

1. ในระยะแรกของการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยใช้วิธีเชื่อมต่อวัสดุแต่ละชนิดเข้าด้วยกันโดยใช้กาวยางและตะปู แต่เนื่องจากผลงานมีน้ำหนักมาก วัสดุเชื่อมต่อกันได้จริง แต่ไม่แน่นและไม่แข็งแรง จึงแก้ปัญหาโดยการเชื่อมเหล็กเพื่อยึดตัววัสดุไว้ด้วยกัน ใช้วิธีการเข้าไม้อย่างง่ายและการขันน็อตเพื่อให้วัสดุแต่ละชิ้นยึดติดกันอย่างถาวร วิธีดังกล่าวนี้ใช้เวลาค่อนข้างมากแต่คุ้มค่า เพราะทำให้ได้ผลงานที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์และแข็งแรงแน่นอน

2. วัสดุประเภทไม้มีน้ำหนักมาก จำเป็นต้องยึดติดกันให้แน่นหนา จึงต้องใช้วัสดุหลายชิ้นในการเชื่อมต่อไม้ทั้งสามส่วนหลักไม่ให้หลุดออกจากกัน ประกอบกับการเจาะร่องไม้แล้วตกแต่งด้วยวัสดุสมัยใหม่เพิ่มเติมอีก ทำให้ทุกส่วนของผลงานมีความโดดเด่นไม่น้อยไปกว่ากันจนผลงานดูรกเกินไป แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการสะท้อนถึงแนวความคิดของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังแทรกซึมเข้ามา จึงตกแต่งเพิ่มเติมเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ขึ้น

เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 5

ภาพที่ 36 : ผลงาน เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง 5

ทัศนคติและแนวความคิด

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ในทุกๆ ด้าน และเมื่อสิ่งแวดล้อมถูกทำลายหรือสังคมเกิดการพัฒนาจึงเกิดการเปลี่ยนแปลง และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ซึ่งอาจจะดีขึ้นหรือเลวลง อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างถาวร หรือเปลี่ยนแปลงแค่ชั่วคราว ด้วยเหตุนี้จึงมีสังคมใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา สังคมที่เคยอาศัยอยู่อาจเกิดความเสื่อมถอยทรุดโทรม มนุษย์จึงทิ้งร่องรอยจากการกระทำของตนเองเอาไว้ แล้วมุ่งหน้าสู่สังคมใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ตลอดเวลา

การจัดองค์ประกอบ

ผู้วิจัยนำไม้ลักษณะกลมขนาดใหญ่ หนา มีน้ำหนักมาก มีลวดลายตามธรรมชาติที่สวยงาม และมีร่องรอยของการสึกกร่อนมาสร้างร่องรอยและตกแต่งเพิ่มเติม ประกอบยึดเข้ากับไม้ที่ประสานเชื่อมต่อกับโลหะ เหล็ก ทองแดง ทองเหลือง ที่ทำให้มีลักษณะเป็นวงกลมเช่นเดียวกัน และใช้เหล็กเส้นและโลหะเส้นเจาะยึดสร้างการเชื่อมต่อระหว่างวัสดุแต่ละชิ้นให้มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อสื่อถึงการย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ด้มีความเคลื่อนไหวและประสานสัมพันธ์กันอย่างลงตัว

ปัญหาและอุปสรรค

1. การตอกยึดวัสดุแต่ละชนิดให้ประสานกันด้วยความแข็งแรงคงทนทำได้ยากและใช้เวลาค่อนข้างมาก

แนวทางแก้ไข

1. ในระยะแรกของการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยใช้วิธีเชื่อมต่อวัสดุแต่ละชนิดเข้าด้วยกันโดยใช้กาวยางและตะปู แต่เนื่องจากผลงานมีน้ำหนักมาก วัสดุเชื่อมต่อกันได้จริง แต่ไม่แน่นและไม่แข็งแรง จึงแก้ปัญหาโดยการเชื่อมเหล็กเพื่อยึดตัววัสดุไว้ด้วยกัน ใช้วิธีการขันน็อต และการเจาะเนื้อไม้แล้วสอดเหล็กเส้นและโลหะเส้นที่ทากาวยางเข้าไปในเนื้อไม้เพื่อให้ยึดติดกันอย่างถาวร

รวมถึงการใช้ลวดผูกยึดระหว่างวัสดุ วิธีดังกล่าวนี้ใช้เวลาค่อนข้างมากแต่คุ้มค่า เพราะทำให้ได้ผลงานที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์และแข็งแรงแน่นอน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การสร้างแรงบันดาลใจ การศึกษาหาข้อมูล และสร้างสรรค์ผลงานอย่างพากเพียรด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาได้ผ่านกระบวนการคลี่คลายโดยได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนร่วมงาน นับว่าเป็นประสบการณ์อันทรงคุณค่าที่ทำให้สามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเรียบร้อยและลงตัว นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ รวมไปถึงการจัดองค์ประกอบศิลป์จนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและชัดเจน ทำให้ผลงานวิทยานิพนธ์สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยถ่ายทอดความรู้สึกและแรงบันดาลใจจากประสบการณ์จริงที่ได้พบเจอความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในการดำเนินชีวิต ประกอบกับจินตนาการส่วนตัว นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสม โดยค้นพบว่า วัสดุธรรมชาติประเภทไม้ เครื่องจักสาน และวัสดุสมัยใหม่ เช่น โลหะ สังกะสี ทองแดง ทองเหลือง อลูมิเนียม สามารถนำมาผสมผสานกันเพื่อสร้างผลงานศิลปะสื่อผสมได้อย่างลงตัว นอกจากนี้ บนพื้นฐานของความแตกต่างด้านพื้นผิวทำให้วัสดุแสดงความหมายในตัวเองออกมาอย่างชัดเจน และสะท้อนความรู้สึกให้ผู้ที่ได้ชื่นชมเกิดสุนทรียะได้

ผลงานชุดนี้มีความงามที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ถ่ายทอดเนื้อหาสาระแห่งมิติของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน ผู้วิจัยหวังว่ากระบวนการต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ชุด “เมือง : มิติการเปลี่ยนแปลง (City : Dimensional Changes)” อาจเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างเพื่อการศึกษาของนักศึกษาศิลปะที่มีแนวความคิดในมิติของการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยไว้ในผลงานสร้างสรรค์ของตนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- ดุจฤดี คงสุวรรณ และภัทรีพันธุ์ พันธุ์. (2549). พัฒนาการสังคมไทย. เข้าถึงเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2555. เข้าถึงได้จาก <http://social.cru.in.th/local/Lesson/PDF/4.pdf>.
- ธวัชชานนท์ ตาโธสง. (2546). หลักการศิลปะ. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์วาดศิลป์ จำกัด.
- ผศ. ทวีเกียรติ ไชยยงยศ.(2553) ดันชอຍវិภาจ 38: ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะสื่อผสม (2). หนังสือพิมพ์บ้านเมือง.(16 ตุลาคม 2553). เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2555. เข้าถึงได้จาก <http://www.ryt9.com/s/ bmnd/1006900>.
- รณภพ เตชะวงศ์. (2555). สื่อใหม่ในศิลปะร่วมสมัย. เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2555. เข้าถึงได้จาก <http://fa.kku.ac.th/th1/e-Learning/pdf/ronaphop02.pdf>.
- สุรชาติ เกษประสิทธิ์ และสนั่น คิ้วฮัก. (2542). ความรู้พื้นฐานศิลปกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พี เอส พี.
- โอเคเนชั่น. (2551). สื่อผสมคืออะไร. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2555. เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/khetpakorn/2008/01/22/entry-15>